

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๓๑ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙

ให้มีธรรมเป็นเครื่องคุ้มครองรักษา

มิดแจ้งมีมาตั้งกัปตั้งกาลป้อย่างนี้ตลอด พุดตามหลักความจริงคือหลักธรรมท่านจะขัดหูขัดใจของใครก็เป็นเรื่องหัวใจคน แต่หลักความเป็นจริงตรงแนวไปเลยอย่างนั้น โอนโน้นโอนนี้ไม่ใช่ธรรม ต้องให้ตรงแนวเรียกว่าธรรม ธรรมไปที่ไหนเสมอไปหมด ถ้าโลกไปที่ไหนมีเอมมีเอียง มีเข้าโน้นออกนี้ เข้าไหนออกไหนก็กระทบกระเทือนเรื่อย ๆ ส่วนธรรมไม่เข้าไม่ออก ตรงแนว คนจะคิดเป็นความดีใจเสียใจได้เสียเป็นเรื่องของแต่ละคน ๆ เรื่องธรรมเสมออย่างนี้

มัวเพลินแต่ปีใหม่ปีเก่าจะละ มันหลงไปได้ละคนเรา ว่าปีใหม่มันก็ตื่นปีใหม่ปีเก่า ตื่นมิดกับแจ้ง เจ้าของเก่าไปทุกวัน ๆ ไม่คิด ปีใหม่เป็นใหม่ที่ไหน เช่นวันปีใหม่นี้ เจ้าของเก่าไปเรื่อย เข้าใจใหม่ละ เก่าไปเก่ามาก็ตาย ก็มีเท่านั้น เจ้าของไม่คิด คิดย้อนหน้าย้อนหลังซิ ตื่นปีใหม่ปีเก่าไปเรื่อย ๆ แหละ ไม่มองดูตัวหาวันดีไม่ได้ละคนเรา ต้องคิดถึงตัว ปรับปรุงตัวยังงัย เคยเป็นมายังงัย จะแก้ไขตัดแปลง ก็แก้ไขตรงนั้น มันดีตรงที่แก้เจ้าของ ถ้าไม่แก้ปีใหม่ปีเก่าอะไรนี้มันมีมาตั้งกัปตั้งกาลป้ รวมแล้วก็มีมิดกับแจ้งเท่านั้น ไม่เห็นมีอะไรแปลกต่างจากนี้

เรามันตื่นมิดกับแจ้งเป็นปีใหม่ปีเก่า ปีนั้นปีนี้ ไม่มาแก้ตัวเอง วันนี้ล่วงไป ๆ เขาก็มีมิดมีแจ้งอย่างนั้นของเขา แต่ร่างกายของเรามันไม่ย้อนนะ มันหมุนของมันไปเรื่อย ๆ จนกระทั่งถึงวาระสุดท้ายแล้วก็ตาย ตายก็จิตดวงนี้ไม่ตาย ร่างกายนี้ตายแตกสภาพลงไปเป็นดินเป็นน้ำเป็นลมเป็นไฟ ธาตุของเราชั้นธรรมาธาตุนี้มีธาตุดิน ธาตุน้ำ ธาตุลม ธาตุไฟ อยู่รวมกัน มีใจเป็นผู้รับผิดชอบ พอร่างกายหมดสภาพแล้วใจก็ออกจากร่างนี้ไป

ทีนี้จะไปนี้ก็เหมือนเราจะไปปลูกบ้านใหม่เรือนใหม่ ต้องขึ้นอยู่กับทุนรอนของเรา ถ้าเรามีเงินมีทองมีสมบัติมาก เราจะปลูกบ้านให้หลังใหญ่กว่านั้นก็ได้ ทุกสิ่งทุกอย่างรูปร่างกลางตัวของเรา จากมนุษย์ไปเป็นเทพเจ้าเทวาบุตรเทวดาอินทร์พรหมไปได้ เปลี่ยนจากนั้นลงไปเป็นเปรตเป็นผีเป็นสัตว์นรกไปได้ จากใจดวงเดียวนี้แหละ เพราะฉะนั้นท่านจึงสอนให้ปรับปรุงแก้ไขตัดแปลงใจที่เป็นของสำคัญ จะพาให้ตีให้ชั่วให้สูงให้ต่ำขึ้นอยู่กับใจ ใจเป็นผู้เคลื่อนไหว เคลื่อนไหวไม่ไปทางดีก็ไปทางชั่ว ไปกลาง ๆ มีน้อย ไปทางชั่วมีมาก นั่นละมันกดเราลง ๆ

ใครอยากไปต่ำๆ อยากไปสูงๆ ฟากจรวดดาวเทียมแต่มันไปไม่ได้ เราไม่มีเครื่องยนต์์กลไกเหมือนเขาไปจรวดดาวเทียม เราก็อยู่พื้นที่อย่างนี้แหละ ถ้าเรามีแล้วสูงกว่านั้นก็ได้อเลยจรวดดาวเทียมฟาดถึงนิพพานก็ได้ ขึ้นอยู่กับใจที่ปรับปรุงตัวเอง

คำว่าใจนี้มันมีอันหนึ่งที่เป็นข้าศึกของใจ ทางภาษาธรรมท่านเรียกว่ากิเลส ตัวเศร้าหมองมีดื้อ ตัวเป็นภัยต่อจิตใจ ตัวจุดตัวลากจิตใจให้หมุนไปในที่ต่างๆ ส่วนมากหมุนไปในทางที่ต่ำ ไม่ค่อยหมุนไปทางสูง ถ้ามีธรรมอยู่ในใจ มีนิสัยทางอรรถทางธรรมอยู่ในใจแล้ว ก็ขัดก็แย้งกันรบกัน ใจอยากทำชั่วอันหนึ่งกิเลสให้อยากทำชั่ว ใจที่มีธรรมก็ไม่ทำตาม กิเลสไม่ยอมทำดีแต่ใจจะทำดี แก้กันอยู่อย่างนั้น

สิ่งที่พลิกแพลงเปลี่ยนแปลงทำให้เราหวาดตลอดเวลา นี้ คือมีธรรมชาติหนึ่งเรียกว่ากิเลส มันอยู่ที่ใจ มันหมุนใจ หมุนอยู่อย่างนั้นไม่หยุดไม่ถอย ไม่มีอะไรมาแก้ในโลกนี้ ยานนานใดไม่มี มีธรรมโอสถเท่านั้นแก้กัน ท่านจึงสอนให้ปฏิบัติธรรม รักษาธรรม เพื่อแก้ความไม่ดีของตัวเอง แก้ไปๆ ก็ค่อยดีไปๆ ถ้าไม่แก้ก็นับวันต่ำลงๆ ต่ำลงไปเท่าไรเจ้าของยิ่งหมดคุณค่าหมดราคา หมดไปทั้งเป็นเลย ยังเหลือแต่ร่างกระดูกกับลมหายใจครองกันอยู่เท่านั้น พอขาดแล้วตมเลย

นี่ละถ้าให้เป็นไปตามสิ่งที่ต่ำ ได้แก่อกิเลสมันจุดลากลงไป เราบินไปตามมันก็ลงไปตามมัน ถ้าเราฝืนมันเราก็ขึ้นมาได้ เช่นอย่างมาวัดมาวานี้ใจหนึ่งส่วนมากมันไม่อยากมา มันไม่อยากไป แต่ใจหนึ่งเป็นธรรม ไม่อยากไปก็จะไป นี่ละฝืนกัน เพราะฉะนั้นเราจึงมีส่วนดีได้มาติดตัวเรา เพราะการแย้งซึ่งกับความไม่ดีทั้งหลาย ที่ไปวัดไปวาฟังศีล ฟังธรรมกิเลสมันไม่อยากไป แต่ธรรมะฝืนลากเอา ไม่อยากไปก็ไป ไม่อยากฟังก็ฟัง นี้เรียกว่าฝืนกัน

ที่นี้เราก็ได้อันนี้ละมาเป็นคุณสมบัติของเรา ส่วนที่มันจุดลากไปตามอำนาจของมันนั้นมีแต่จุดลงไปทางต่ำๆ ไม่เกิดประโยชน์ เพราะฉะนั้นจึงต่างคนต่างแก้ไข ดัดแปลงตนเอง อยากอะไรก็จะทำตามความอยากไม่ได้นะ ส่วนมากความอยากมีตั้งแต่ความต่ำทราวมันดึงลงไปเรื่อยๆ ในระยะที่จิตอยู่ในความต่ำทราวมกิเลสหนาแน่นนี้ดึงลงทั้งนั้นแหละ ที่นี้เวลาเราอบรมมากเข้าไปๆ เฉพาะอย่างยิ่งผู้อบรมใจทางด้านจิตตภาวนาใจจะค่อยฟื้นตัวขึ้นมา จิตไม่เคยสงบเลยตั้งแต่เกิดมา แต่มาสงบได้ในเวลาภาวนา เห็นได้อย่างชัดเจน

นี่ละเป็นเครื่องสะดุดใจ ฝงลึก พออันนี้ลงฝงลึกในใจแล้วความดูดีมีทางอรรถทางธรรมนี้มีขึ้นมา ความอยากบำเพ็ญคุณงามความดีนี้หนักขึ้นมาๆ ทางฝ่ายต่ำก็ค่อยเบาลง แต่ก่อนมันดึงลงๆ ที่นี้เวลาเราบำเพ็ญธรรมเข้ามาก เฉพาะจิตตภาวนาเป็นสำคัญมาก เห็นประจักษ์ใจเลย มันติดมันดินขนาดไหน เอากันลง ฝึกทรมานกันอย่าง

หนักทีเดียว ครั้นต่อไปอำนาจของกิเลสอ่อนลง อำนาจของธรรมสูงขึ้น ใจก็ได้รับความสงบเย็น พอใจร่มเย็นก็ยิ่งเห็นคุณค่าของฟังชานรำคาญ ที่กิเลสก่อความนั้นเข้าไปโดยลำดับลำดับ จากนั้นจิตก็สงบเย็น เย็นเข้าไปเรื่อย

ถึงขั้นที่ธรรมมีกำลัง ความจุตลาคของกิเลสที่เป็นไปในทางต่ำนั้นจะค่อยเบาลง ความจุตตัวเองขึ้นด้วยอรรถด้วยธรรมนี้จะหนักขึ้นๆ เมื่อหนักขึ้นมากๆ ทีนี้คำว่าหมุนลงไม่มี มีแต่จะหมุนขึ้นโดยถ่ายเดียว เป็นกับตายเอาชีวิตเข้าแลก จะให้พ้นจากความทุกข์ทรมานทั้งหลายด้วยความพากเพียรที่เห็นคุณค่าอยู่ประจักษ์ใจเวลานี้ จะเอาให้ได้ๆ ก็หนักขึ้นๆ ทีนี้เวลาธรรมมีมากเข้าบำรุงรักษาจิตใจ เหมือนว่าเป็นเครื่องป้องกันใจ เป็นกำแพงหนาแน่นอยู่ภายในใจ กิเลสแสดงออกมาไม่ได้ ถูกทำลายๆ จากธรรมทั้งหลายไปเรื่อย ๆ

ต่อจากนั้นจิตก็ติดเรื่อย คำที่ว่าจะลงต่ำไม่มี มีแต่จะหมุนให้สูงโดยลำดับสุดท้ายก็นิพพานอยู่ชั่วเอื้อมๆ นิพพานคือความพ้นทุกข์โดยสิ้นเชิง ท่านเรียกว่านิพพาน แล้วเที่ยงด้วย จิตก็เลยคิดว่าผิดคิดว่าถูกอยู่ชั่วเอื้อมๆ เข้าไป นั่นละความเพียรทีนี้ละ คำว่ากิเลสมาแหยมไม่ได้ละ พอถึงธรรมขั้นนี้แล้วกิเลสมาแหยมไม่ได้ มีแต่จะขาดสะบั้นๆ นี่ละอำนาจของธรรมอยู่ในใจเรานั้นแหละ เราบำรุงขึ้นมา เมื่อมีกำลังมันก็ทำลายสิ่งที่เป็นภัยแก่ตัวเองมาแต่ก่อน ทำลายไปโดยลำดับลำดับ จนกระทั่งสงบงเบียบ ประหนึ่งว่าสิ้นสุดแล้วเรื่องสิ่งที่เป็นภัยทั้งหลาย เพราะอำนาจแห่งธรรมมีกำลังกล้า นี่คือการอบรมจิตใจ

เมื่อหนักเข้าๆ ใจมีแต่ความสว่างาม ความสว่างามกับความสุข ความแปลกประหลาดความอัศจรรย์นั้นมันไปด้วยกันๆ ความเลวทรามต่ำช้า ความทุกข์ความทรมานเป็นฝ่ายกิเลสมันจะเบาลงไปๆ ยกฐานะของจิตขึ้นด้วยธรรมๆ ติดขึ้นเรื่อยๆ นั่นละที่ว่าท่านผู้มีความเพียรกล้า คือถึงขั้นนั้นแล้วมันหมุนไปเอง เวลากิเลสมันหมุนตัวของมันไปเองในหัวใจของสัตว์โลกนี้มันหมุนอยู่ทั่วทุกหัวใจ ไม่มีเว้นแม้ดวงเดียว มันจะหมุนของมันอย่างนั้น

เวลาเราได้รับการอบรมทางด้านศีลธรรมหนักเข้าๆ นี้ธรรมก็เข้ารักษาใจ ไม่ให้หมุนไปตามกิเลส ธรรมรักษาใจเข้าเรื่อย แน่นหนามั่นคงขึ้นไปเรื่อย สิ่งที่มาหมุนใจคือกิเลสเบาลงๆ ใจก็แน่นหนามั่นคง สง่าผ่าเผย แปลกประหลาดอัศจรรย์ขึ้นในตัวเอง โดยลำดับลำดับ นี่คือการบำเพ็ญธรรม จากนั้นทั้งโลกนี้ไม่มีอะไรอัศจรรย์ยิ่งกว่าใจดวงที่ได้รับการอบรมประจักษ์อยู่ในตัวเองเวลานี้เลย ทั้งสามโลกธาตุไม่มีอะไรเลิศเลอยิ่งกว่าใจที่ได้รับการอบรมด้วยธรรม

ธรรมกับใจกลมกลืนเป็นอันเดียวกันที่นี้อยู่ที่ไหนสว่างไปหมด ภาพนี้ภพหน้า ภาพไหนก็ตามซึบอกรออยู่ในใจที่เป็นดวงปัจจุบันสว่างอยู่นั้น เวลานี้ก็อยู่ด้วยความสว่าง ไปจะไปอับเฉาที่ไหน มันก็แน่ใจไม่มีคำว่าอับเฉา ชีวิตลมหายใจขาดก็ติดฝั่งเลย ไปตามชั้นภูมิแห่งธรรมที่ตนได้บำรุงรักษาเอาไว้ นั่นละจึงมีว่าไปสวรรค์ชั้นนั้นๆ ไป พรหมโลกชั้นนั้นๆ คืออำนาจแห่งความดีงามของตัวเองที่ได้สร้างเอาไว้มากน้อย เพียงไร เช่น สวรรค์ ๖ ชั้น ตั้งแต่ชั้นจาตุมุข ขึ้นไปถึงชั้นปรนิมมิตวสวัตตี ไปตามชั้น ภูมิแห่งความดีงามของตน

กรรมนั้นละพาไปเอง สวรรค์ชั้นนั้นๆ เป็นอยู่ธรรมชาติ แต่ความดีงามนี้หนุน ขึ้นไป ควรแก่สวรรค์ชั้นใดก็ไปชั้นนั้นๆ ตามบุญตามกรรมของตน ควรที่จะสูงกว่านั้นก็ ไปเรื่อยจนกระทั่งถึงพรหมโลก จากนั้นแล้วก็ก้าวเข้าสู่นิพพาน อันนี้ความดีทั้งหลายยัง หมุนตัวนะ ถึงขั้นที่จะทำให้หลุดพ้นนี้แล้วมีแต่หมุนตัวๆ เพื่อออกโดยถ่ายเดียว เพื่อออก จากทุกข์ เพื่อเข้าทุกข์นี้แทบไม่มี หมุนเข้าเรื่อย ๆ

สิ่งที่จุดลากให้จมอยู่ในกองทุกข์ก็คือกิเลส แล้วธรรมชาติที่จุดลากให้พ้นจาก กองทุกข์ก็คือธรรม อยู่ในหัวใจดวงเดียวกันนี้แหละ ที่นี้เราบำรุงธรรมขึ้นให้มาก ๆ ธรรมยังมีกำลังแก่กล้า จุดขึ้นไปเรื่อย ๆ สุดท้ายนิพพานมีหรือไม่มีหนา นั้นหมดปัญหา เรียกว่านิพพานอยู่ชั่วเอี่ยม ๆ คือความพ้นทุกข์โดยสิ้นเชิงนั่นละคือนิพพาน แล้วก็อยู่ชั่ว เอี่ยม อยู่ในหัวใจของเรา จิตมันก็คืบคลาน ๆ ไปชั่วเอี่ยม ๆ อยู่ตลอดเวลา สุดท้ายก็ติด ฝั่งได้เลย

ถ้าถึงนั้นแล้วหมดปัญหา อดีต-อนาคตไม่มี ภพหน้า-ภพหลังไม่มี การเกิดตาย กองกันอยู่ในโลกธาตุของสัตว์ทั้งหลายนี้หมดโดยสิ้นเชิงภายในใจ แล้วก็มาสรุปความว่า สิ่งที่เลิศเลอคือใจเท่านั้น ไม่มีอะไรเลิศเลอยิ่งกว่าใจดวงนี้เมื่อได้รับการอบรมเต็มที่ แล้ว และความเลวที่สุดก็ไม่มีอะไรเกินใจดวงนี้ที่ปล่อยตามยถากรรม อยากทำอะไรก็ ทำ ๆ ส่วนมากมันเป็นส่วนต่ำ อยากออกมาปับก็เป็นอยากทำความเสียหายแก่ตนเอง ทำลายตนเองไปโดยลำดับ จนกระทั่งหมดค่าหมดราคา ยิ่งเหลือแต่ลมหายใจ ตายแล้ว ก็ตุมเลย ๆ

นี่ปฏิเสธไม่ได้ เพราะสิ่งที่พาให้เป็นนั้นอยู่กับใจเรา กิเลสหนาแน่น-บาป หนาแน่นพาให้จม คุณงามความดีมีมากหนาแน่นขึ้น พาให้พ้นฟูขึ้นโดยลำดับ จนกระทั่งให้หลุดพ้นจากทุกข์โดยสิ้นเชิง เพราะความดีทั้งหลาย ท่านทั้งหลายพากันจำ เอาไว้ การเทศนาว่าการสอนโลกเราก็ไม่เคยคิดเคยคาด ว่าเราจะได้อสอนดังที่เป็นมา แล้วนี้ ถ้าทางโลกเขาเรียกว่าผาดโผนโจนทะยานมากหลงตาสอนโลก การนำโลกก็รู้สึก

ว่าผาดโผนโจนทะยานไม่ใช่เล่น ๆ แต่มันเป็นฝ่ายดี เป็นเรื่องเด็ดขาด เฉียบขาด ไม่ได้ว่าผาดโผนโจนทะยาน

คำว่าผาดโผนโจนทะยานมักจะนิยมถือกันว่าเป็นความชั่ว แต่นี่ทางความดีเลย เป็นเรื่องเด็ดเดี่ยวเฉียบขาด อย่างพาพี่น้องทั้งหลายดำเนินนี้ก็เหมือนกัน คิดเต็มหัวใจ ทุกอย่างก่อนที่จะพาพี่น้องดำเนินในทางใด เราไม่ไปปรึกษาหารืออะไรกับใคร นำพี่น้องทั้งหลายทั่วประเทศไทยให้ขึ้นจากความลุ่มจมนั้น ด้วยการพิจารณาโดยธรรม ๆ ไม่ต้องไปถาม ไปศึกษากับใคร คิดได้มากน้อยช่องแคบช่องกว้างที่จะออกแ่ง ไหนมุมใดนั้น จะไปเอง ๆ แล้วแสดงออก หรือว่าเป็นการนำพี่น้องทั้งหลายไปในตัวนั้นก็ไม่ได้ผิด เรื่อยมาอย่างนี้

อุบายเหล่านี้เราก็เคยปฏิบัติตัวของเราจนได้รอดพ้นจากทุกซ์มาโดยสิ้นเชิง แล้วก็นำอุบายนี้มาสอนโลก โลกก็ค่อยเป็นไปด้วยความราบรื่นดีงาม อย่างที่ได้พาพี่น้องทั้งหลายนำชาติบ้านเมือง เราพาให้ท่านทั้งหลายลุ่มจมนั้นไปที่ตรงไหนบ้าง ที่หลวงตาพาพี่น้องทั้งหลายทั้งประเทศนี้เป็นอย่างไร ขอให้ไปพิจารณา ถ้าเป็นความผิดพลาดแล้วเมืองไทยเรานี้จมเพราะหลวงตาบ่วงศ์เดียวพาให้จม แต่นี้รู้ลึกว่าเป็นบุญบารมีของเราค่อยฟื้นฟูขึ้นมาเป็นลำดับลำดับ

ถ้าว่าทองคำเวลานี้ก็ได้ถึง ๑๑ ตันกับ ๔๐๐ กิโลกว่าแล้ว นี่ก็คือพลังแห่งความรักชาติ พลังแห่งความเชื่อถือพระพุทธศาสนา เชื่อถือคำสอนของพระพุทธเจ้า เชื่อถือครูบาอาจารย์ แล้วตะเกียกตะกายไปกับท่าน ก็เป็นการฟื้นฟูไปในตัวโดยลำดับ จนกระทั่งได้ทองคำในปัจจุบันนี้ถึง ๑๑ ตันกับ ๔๐๐ กิโลกว่าแล้ว เป็นอย่างไรเคยมีไหมละ อยู่ ๆ ได้ทองคำถึง ๑๑ ตันและ ๔๐๐ กิโล ก็มีแต่พากันจะจม ๆ นี่ก็อาศัยอำนาจธรรมนั้นแหละพาฟื้นฟูประกาศก้องให้พี่น้องทั้งหลายได้ทราบว่า ตรงไหนบกพร่อง ตรงไหนหย่อนยานขอให้เคร่งให้ครัด ให้ตัดให้ตื่น ให้หนักมือขึ้นไป แล้วก็ค่อยฟื้นขึ้นมา

ผลแห่งการฟื้นขึ้นมาจนกระทั่งปัจจุบันนี้ก็ได้ทองคำตั้ง ๑๑ ตันกับ ๔๐๐ กิโลกว่าแล้ว ถ้าว่าดอลลาร์ก็ได้ถึง ๑๐ ล้านกว่า นี่ที่เข้าคลังหลวงเรียบร้อยแล้ว นอกจากนั้นดอลลาร์ก็หมุนไปช่วยเงินไทย เงินไทยนี้ออกช่วยโลกแล้วไม่เพียงพอ เนื่องจากเราหยุดจากการเทศนาว่าการช่วยชาติแล้ว สมบัติเงินทองที่จะไหลเข้ามาช่วยชาติก็บกบาง จนกระทั่งไม่มี แต่ผู้จำเป็นที่มาขอความช่วยเหลือมีมากขึ้นทุกวัน ๆ จำเป็นก็ต้องได้ช่วยเหลือกันอยู่อย่างนั้น แล้วไม่มีอะไรก็ไปคว้าเงินดอลลาร์นั้นละมา หยุดในการนำดอลลาร์เข้าสู่คลังหลวงได้เพียง ๑๐ ล้านกว่าเท่านั้น

จากนั้นก็หมุนมาช่วยเงินไทย ช่วยพี่น้องทั้งหลายมาจนกระทั่งบัดนี้ มีแต่สิ่งก่อสร้างเต็มบ้านเต็มเมือง เฉพาะอย่างยิ่งโรงพยาบาลเป็นร้อยๆ โรง ก็ออกจากหัวใจ สมบัติของพี่น้องทั้งหลายที่รักสงวนอย่างยิ่งนั่นเอง ถอดถอนออกมาจากความรักเป็นเงินเป็นทองข้าวของมาเสียสละ เราก็ได้ช่วยชาติบ้านเมือง โรงพยาบาลเป็นอันดับหนึ่ง โรงร่ำโรงเรียนอันดับต่อไป ที่ราชการต่างๆ นี้ทั่วประเทศไทยเราช่วยทั้งนั้น ดังที่พี่น้องทั้งหลายเห็น ใครมีความบกพร่องมีความจำเป็นที่ไหนๆ เราช่วยตลอด ไม่ต้องประกาศก็ทราบเอง ได้ช่วย

นี่ละมนุษยช่วยกันช่วยอย่างนี้ ธรรมช่วยโลกช่วยอย่างนี้เอง ในวัตถุหายๆ ช่วยอย่างละเอียดก็คือแนะนำสั่งสอนอบรมจิตใจให้ละเอียดลออ หน้าที่การงานก็จะราบรื่นดีงามขึ้นไป จิตใจที่เคยฟุ้งเพื่อเห่อเหิมไม่มีขอบเขตเหตุผลในการเป็นอยู่ปฏวการจับการจ่ายก็จะค่อยมีขอบเขตขึ้นมาโดยลำดับ เพราะธรรมเป็นเครื่องแนะนำสั่งสอนตั้งแต่วันที่เรานำพี่น้องทั้งหลายออกช่วยชาติบ้านเมืองมา บรรดาพี่น้องทั้งหลายทั่วประเทศไทยจะคิดเป็นเสียงเดียวกัน ว่าเอาละเราจะนำ ต้องคิดถึงเรื่องสมบัติเงินทองมากกว่าอื่น แต่เราไม่ได้คิดสมบัติเงินทอง

เราคิดธรรมกับใจจะเข้าประสานกันแล้วจะฟื้นฟูจิตใจ ซึ่งเท่ากับฟื้นฟูคนทั้งประเทศ มีน้ำหนักมากกว่าสมบัติเงินทองนี้เป็นไหนๆ สุดท้ายก็เป็นอย่างที่ว่า ที่นำพี่น้องทั้งหลายด้วยเงินทองข้าวของเวลานี้ก็ค่อยยุติลงไปโดยหลักธรรมชาติของมัน ส่วนอรรถธรรมนี้กระจายออกไปเรื่อยๆ ไม่มีบกพร่อง กว้างขวางออกไป เรียกว่าทั่วประเทศไทยก็ได้เวลานี้

นี่ละฟื้นฟูด้วยธรรม ฟื้นฟูเข้าที่หัวใจ หัวใจเมื่อได้ตื่นเนื้อตื่นตัวแล้วทุกสิ่งทุกอย่างจะมีขอบเขตเหตุผล มีหลักมีเกณฑ์ การประพฤติเนื้อประพฤติตัว การกินอยู่ปฏวการใช้สอยต่างๆ จะมีขอบเขตเหตุผล ไม่ฟุ้งเพื่อเห่อเหิมโดยถ่ายเดียวเหมือนแต่ก่อนที่ยังไม่ได้รับการอบรมธรรมะ ธรรมะเข้าสู่ใจย่อมมีขอบเขตเป็นลำดับ เวลานี้ธรรมะก็กระจายทั่วประเทศไทย วิทยุออกตั้งร้อยกว่าแห่งแล้ว ก็เพื่อปลุกใจประชาชน นี่ละการฟื้นฟูชาติไทยของเรา อันดับสำคัญก็คือธรรมะ

เมื่อธรรมะเข้าฟื้นฟูจิตใจทุกสิ่งทุกอย่างจะดีไปตามๆ กันหมด จมก็คือจิตใจพาให้จม ฟื้นฟูก็คือจิตใจพาให้ฟื้นฟู จึงต้องได้อบรมทางด้านจิตใจ เราก็นำมาตั้งแต่บัดนั้นจนกระทั่ง ๘ ปี ๙ ปีนี้แล้วช่วยพี่น้องทั้งหลาย ผลก็ปรากฏให้เห็นชัดเจน ว่าสมบัติเงินทองเข้าสู่ส่วนรวมมากน้อยเพียงไร นอกจากนั้นธรรมะกระจายออกทั่วโลกเมืองไทยเรา วิทยุตั้งร้อยกว่าแห่งเวลานี้ ใครอยู่ที่ไหนก็ตั้งขึ้นมา

วิทุยก็คืออบรมจิตใจที่มันมัวหมองมืดตื้อ ให้มีความสว่างไสวขึ้นมา เมื่อได้ฟัง
 อรรถฟังธรรมแล้วจิตใจย่อมมีความสว่างไสว มองเห็นการณีกัลการณีกัลทุกอย่าง ถ้า
 มีแต่กิเลสมองเห็นแต่การณีกัลๆ พอทันมือคว้าเอา พอทันปากกลืนไปกินไป ยาพิษไม่
 ว่า กินลงไปตายก็ยอมตาย นี่เรื่องกิเลสพาให้กินให้กลืน แต่เรื่องอรรถเรื่องธรรมเลือก
 เพื่อนเสียก่อน ก่อนที่จะทำจะอยู่จะกินจะใช้จะสอยต้องพิจารณาเสียก่อน ไม่ใช่คว้ามๆ
 นี้ละต่างกันอย่างไร ธรรมพาดำเนิน นี่ก็พาพี่น้องทั้งหลายได้ดำเนินมาโดยลำดับ เราก็
 เห็นได้ชัดไม่ใช่หรือ ว่าเมืองไทยเราค่อยฟื้นฟูขึ้นด้วยอรรถด้วยธรรมมากมาย ส่วน
 ด้านวัตถุก็ได้ทราบทั่วถึงกันแล้ว ค่อยเป็นค่อยไปอย่างนี้

นี่ละเมื่อมีธรรมเข้าเคลือบแฝง มีธรรมเข้าสนับสนุนแล้วถ้าเป็นรถก็มีเบรกห้าม
 ล้อ มีคันเร่ง เร่งไปในทางที่ถูกที่ดีให้ทันกับเหตุการณ์ ทันทับความต้องการ หมุน
 พวงมาลัยไปเพื่อความแคล้วคลาดปลอดภัย ไปสายทางที่ถูกที่ดี พวกเหวพวกบ่อไม่ไป
 หมุนพวงมาลัยไปตามสายทางที่ปลอดภัย นี่ละธรรมพาหมุน ถ้าว่าเร่งก็เร่งความพาก
 ความเพียร ความอุตสาหะพยายาม ประคับประคองชีวิตของเราซึ่งมีความบกพร่อง
 ต้องการอยู่ตลอดเวลา ต้องการอยู่กินหลับนอนขับถ่ายทุกอย่าง ต้องมากระเทือนกับ
 เจ้าของ เจ้าของต้องวิ่งเต้นชวนชวยเพื่อรับเขา ไม่เช่นนั้นตายได้คนเรา ทุกอย่างเมื่อมี
 ธรรมแล้วก็มีขอบเขตเหตุผล ให้พากันนำธรรมนี้ไปปฏิบัติ

เวลาจะหลับจะนอนอย่าหลับนอนแบบสัตว์นะ ให้หลับนอนแบบมนุษย์ชาวพุทธ
 เรา ก่อนจะหลับนอนให้ได้กราบพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ ซึ่งเป็นองค์อันเลิศ
 เลอสุดยอดในโลกทั้งสาม ไม่มีใครเสมอพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ไปได้เลย ให้
 ได้กราบนี้ เอาธรรมอันประเสริฐนี้เข้าสู่ใจก่อนจะหลับนอน แล้วก็ให้ระลึกถึงธรรมบท
 ได้ก็ได้ เช่นพุทโธ ธัมโม สังโฆ ตามแต่จริตนิสัยชอบ จนกระทั่งหลับกับธรรมบทนั้น

นี่เรียกว่าใจของเราหลับไปด้วยความเป็นมงคล ตื่นขึ้นมาก็ยิ้มแย้มแจ่มใส อะไร
 จะจนจะมีเราเกิดกับโลกอนิจจัง ต้องประสบพบเห็นด้วยกันนั้นแหละ แต่ว่าใจนี้ขอให้
 ธรรมเป็นเครื่องคุ้มครองรักษาจะชุ่มเย็นไปตามๆ กัน จึงขอให้พี่น้องทั้งหลายจำเอาไว้
 ทุกคน นี่ก็เริ่มปีใหม่ปีเก่า วันพรุ่งนี้ก็จะปีใหม่มา ก็มีดกับแจ้จั้นแหละ ดึกกับชั้วมันอยู่
 กับเรา มันไม่ได้อยู่กับมีดกับแจ้จั้น ท่านทั้งหลายอย่ามองข้ามตัวเองไป มองข้ามเดือนนั้น
 ปีนี้ ปีใหม่ปีเก่า มีดกับแจ้จั้น มองข้ามตนเองไม่ดี

ปีที่ผ่านมาแล้วเราปฏิบัติตัวอย่างไร ปีนี้จะปฏิบัติตัวอย่างไร ให้แก้ไขตัดแปลง
 ตนไปในทางที่ถูกที่ดี นี่เรียกว่าคนรู้จักปีเก่าปีใหม่ ปรับตัวเข้าสู่ปีเก่าปีใหม่ให้มี
 ผลประโยชน์แก่ตนเอง เป็นสิริมงคลแก่ตน ไม่เพียงว่าตื่นมีดกับแจ้จั้นไป ปีใหม่ปีเก่า
 อย่างนั้นใช้ไม่ได้ จึงพากันจำเอานะ วันนี้เทศน์เพียงเท่านี้ เทศน์มากต่อมากก็แก่แล้ว

เวลานี้ เทศน์ได้ขนาดนี้ก็นับว่าได้อยู่ละ ต่อไปนี้มันจะเทศน์ไม่ได้ พอเทศน์ไปหูอื้อขึ้นมาๆ แล้วยกหยุด

เริ่มปีใหม่ละนี่ วันพรุ่งนี้ก็เป็นปีใหม่ มีดกับแจ้พระอาทิตย์อันเดียวกันนั้นละ เราก็คนๆ เดียวกัน ปีเก่าปีใหม่ก็เรานี้ละเป็นผู้จะรับปีเก่าปีใหม่ สุขกับทุกข์ก็เราคนเดียวจะเป็นผู้รับ ปีเก่าเราก็รับ ปีใหม่เราก็รับทั้งสุขทั้งทุกข์นั้นละ จำเอาไว้ละ เอาละพอให้พร

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*